

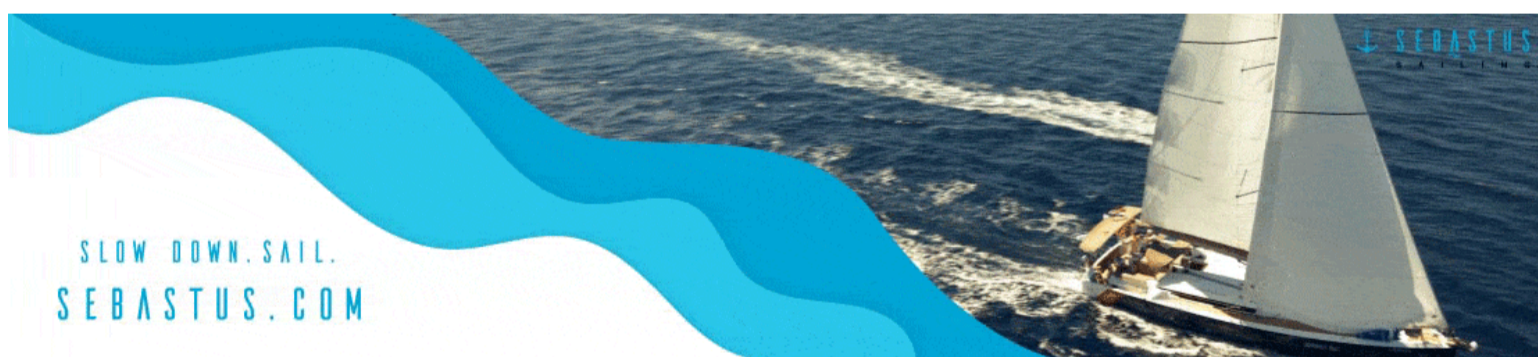
Istinито, lijepo i dobro

'Uključiti se u volontersku udrugu najizravniji je način postizanja društvene korisnosti'

Postoje dvije kategorije ljudi, osobe u potrebi i osobe koje su spremne darovati svoje slobodno vrijeme. Volonterke i zaposlenice Caritasa Zagrebačke nadiskupije svjedoče upravo o tome, darivanju vremena i društveno korisnom radu koje i njih izgrađuje nabolje.

Autor: **Kristina Pasarić** Fotograf: **Laudato** Objavljeno: **24.07.2020 13:43**

Korona kriza potaknula je na volontiranje brojne ljude, posebice mlade, kako u do sada poznatim udrugama (Caritas, Crveni križ, brojne katoličke zajednice), tako i u nekim manje poznatim udrugama te u vlastitoj organizaciji. Neki su se javljali u domove za starije osobe, neki studenti su u menzama pomagali kuhati za socijalno ugrožene obitelji dok su neki samoinicijativno u kvartovima od zgrade do zgrade istraživali kome mogu pomoći. Nabavka lijekova, priprema i donošenja obroka, pomoć pri svakodnevnim obavezama starijim i nemoćnima, obiteljima s više djece i samohranim roditeljima, neki su od primjera koji dokazuju da međugeneracijska solidarnost u Hrvatskoj itekako postoji te da je ona stalno prisutna u društvu. Posebno je to bilo vidljivo za vrijeme korona krize i izolacije kada su brojni volonteri pokazali kako ljudi u potrebi uvijek, pa i u najtežim i neizvjesnim vremenima mogu računati da će im pomoć biti pružena.

Postoje dvije kategorije ljudi: osobe u potrebi i osobe koje su spremne darovati svoje slobodno vrijeme, te materijalna ili druga dobra dati na raspolaganje potrebitima. A različite udruge, zajednice i pojedinci poveznica su između jednih i drugih. Volonterstvo dokazuje da je svaki čovjek važan, da svaki život ima nezamislivu i nezamjenjivu vrijednost, usredotočeno je na one marginalizirane i zaboravljene u društvu. Svaka osoba koja volontira mora za to imati motivaciju, a ona se često očituje u nasljedovanju vjere i

življenju kršćanskih načela. Upravo ćemo temu kršćanskog caritasa i karitativnog rada Katoličke Crkve prikazati kroz rad Caritasa Zagrebačke nadbiskupije. Volonteri Caritasa temelje svojeg djelovanja pronalaze u evanđelju, u Isusovoj zapovjedi ljubavi i vjeri u Boga po kojima je svaki čovjek slika Božja, te kao takav ima nepovredivo dostojanstvo.

Caritas Zagrebačke nadbiskupije je pastoralna i karitativna ustanova Zagrebačke nadbiskupije, pravna osoba Katoličke Crkve, humanitarna i neprofitna organizacija, posrednik u doniranju hrane, pružatelj usluga socijalne skrbi i organizator volontiranja. CZN djeluje još od 20. listopada 1933. godine kada je osnovan kao prvi biskupijski Caritas u Hrvatskoj. Putem organiziranog karitativnog rada, čija se etika temelji na evanđelju i nalogu Crkve te kao subjekt s izravnom odgovornošću, Caritas doprinosi općem dobru u društvu konkretno pomažući duhovno, duševno i tjelesno ugrožene pojedince i skupine, djelujući na uzroke koji dovode do tog stanja i zagovaranjem onih čiji se glas ne čuje.

Rad Caritas Zagrebačke nadbiskupije za vrijeme korona krize i izolacije

Caritas Zagrebačke nadbiskupije od 1998. godine pomaže starim i nemoćnim osobama u njihovoj kući u okviru usluge 'Pomoć u kući', a mi smo kontaktirali dvije zaposlenice ove usluge kako bi nam dale uvid u rad CZN-a za vrijeme korona krize. Marina Bogić i Marija Badrov svjedoče kako je u cjelokupnoj situaciji s korona krizom, cijeli kolektiv CZN-a bio kao jedno tijelo te da su izrazito zadovoljne unutarnjom koordinacijom i organizacijom rada svih službi.

- Smatramo da su nam visoka motivacija i empatija bili ključni te smo se stvarno trudili obuhvatiti sve one koji su bili u potrebi, a ne samo naše korisnike. Usudili bi se reći da je cijela ta situacija djelovala pozitivno na način da smo se mi kao kolektiv dodatno povezali, sve odluke smo donosili jednoglasno, brzo i efikasno. Svi djelatnici profesionalno su odrađivali kako svoj posao, tako i druge novonastale poslove i prepreke. Rad je svakako bio otežan zbog niza mjera, preporuka i same prirode naših korisnika, koji pripadaju najugroženijoj skupini te smo u svakom trenutku postupali s pojačanim oprezom – govore nam Marina i Marija.

Za vrijeme krize izrazito se povećala potreba i potražnja za aktivnostima koje pruža Caritas Zagrebačke nadbiskupije.

- Pored naših korisnika, na dnevnoj bazi smo zaprimali nove pozive i zamolbe za svakojake vrste pomoći: podjela toplih obroka, paketa u hrani i higijenskim potrepštinama, potreba za uslugom 'Pomoć u kući' i dr. Ponajviše je bila potreba za toplim obrokom, nabavkom namirnica, odlazak u ljekarnu, plaćanje računa. To su neke od najbitnijih aktivnosti koje, posebice, osobe starije životne dobi nisu bile u mogućnosti obavljati. Za organiziranje aktivnosti smo neprestano morali komunicirati između sebe, koordinirati sve naše službe: socijalnu službu, Pomoć u kući, odjel volontera, skladišta i dr. Budući da je konkretno usluga 'Pomoć u kući' bila svedena na minimum (prema uputama Stožera), sve naše zaposlenice, točnije gerontodomačice su bile u pripravnosti za sve ove prethodno navedene aktivnosti – kažu nam zaposlenice.

Volonteri CZN-a bili su jako hrabri i empatični tijekom cijelog trajanja krize i izolacije. Više su bili zabrinuti za osobe starije životne dobi i njihovo zdravlje nego za svoje osobno.

- Držali su se svih mjera i preporuka te su nam tijekom cijele izolacije bili na raspolaganju. Također, to nisu bili samo 'stari' volonteri CZN-a nego i dosta novih volontera koji su se javili upravo u tijeku ove pandemije, a posebice nakon potresa u Gradu Zagrebu. U aktivnostima pružanja pomoći žrtvama potresa i pomoći potrebitima tijekom borbe protiv korona krize, pomagao je 41 volonter. Svima njima Caritas je dodijelio priznanje prigodnim zahvalnicama. Osim njih, pomoć su pružale i stotine volontera kroz mrežu župnih Caritasa. Što se tiče podjele toplih obroka, CZN je od 30. ožujka do 24. travnja podijelio ukupno 11.417 toplih obroka – govore Marina i Marija.

Zagreb je 22. ožujka pogodio snažan potres koji je također djelomično usmjerio i pojačao rad Caritasa.

- Potres bio taj koji je najviše uznemirio naše korisnike. Taj tjedan nakon potresa smo zaprimili rekordan broj poziva. Javljali su se naši korisnici, novi korisnici, članovi njihovih obitelji, zabrinuta djeca, rodbina i sl. Neki su zvali zbog straha i potrebe za psihosocijalnom pomoći, a drugi zbog pogođenosti potresom. U tom tjednu smo bili pri telefonima 0/24, kad je bila mogućnost izlazili smo na terene, skupa s njima zvali staričare, a neke smo korisnike smjestili u Cvjetno naselje. U potresu je stradalo dosta naših kuća (npr. Kuća Vugrovec) te se dosta zaposlenih preusmjeravalo na saniranje štete, premještanje djece u smještaju, organizaciju budućeg rada u iznimnim okolnostima. Usudili bi se reći da je potres najviše 'uzdrmao' naše korisnike, ali i naš kolektiv i organizaciju naših aktivnosti – naglašavaju naše sugovornice.

Značajan je trud i rad koji je CZN uložio za vrijeme ovog nepredvidljivog i neizvjesnog vremena, a zaposlenice nam kažu kako se nadaju da su uspjeli zadovoljiti sve potrebe onih o kojima se skrbilo.

- Nažalost, broj korisnika se iznimno povećao te se nastavlja povećavati iz dana u dan. Kako se povećava potreba za našim uslugama, tako se povećava i potreba za zapošljavanjem novih djelatnika te njihovom edukacijom i osnaživanjem, potražnjom novih donatora i pribavljanjem novih resursa kako bi pokrili što više ljudi u potrebi – zaključuju Marina Bogić i Marija Badrov.

Iskustvo volonterke Caritas Zagrebačke nadbiskupije

Caritasu Zagrebačke nadbiskupije nedavno je pristupila i 26-godišnja volonterka, koja je htjela ostati anonimna, a u ovom tekstu ćemo ju nazvati Ana. Ona se Caritasu odlučila priključiti za vrijeme krize uzrokovane korona virusom.

- Volonterka sam postala prošlog mjeseca. Već dulje vrijeme razmišljam o tome zbog raznih razloga, ali okidač je zasigurno bila karantena kojoj smo svjedočili prije nekoliko mjeseci. Pitala sam se kako stariji i nemoćni ljudi preživljavaju u vremenu kada ih najbliži ne smiju posjetiti i imaju li uopće svi nekoga tko bi im bio blizu kada je to potrebno i omogućio im najosnovnije za život – svjedoči nam Ana.

Naša volonterka skrbi za jednu gospođu starije životne dobi.

- Moje obaveze prema starijoj gospođi o kojoj skrblim, prije svega, uključuju odlazak u kupovinu jednom tjedno i šetnju. Gospođa je izrazito ljubazna i puna razumijevanja. Važno joj je da sve o čemu se dogovaramo odgovara meni i bude prilagođeno mom radnom vremenu. Lijepo se slažemo i karakterno smo slične, što nam olakšava provođenje vremena zajedno. Osim toga, obje smo biomedicinske struke pa uvijek imamo tema za razgovor – govori nam 26-godišnja volonterka.

Ana ističe veliku odgovornost volontera u kriznim vremenima širenja epidemije i brojnih potresa koji su u Zagrebu uslijedili nakon onog glavnog.

- Za vrijeme izolacije nisam bila u Zagrebu, ali vjerujem da je volonterima u to vrijeme bilo jako teško. Javni prijevoz u Zagrebu bio je reduciran na minimum, u medijima se govorilo samo o toj temi i svi smo bili u velikom strahu, ne samo za sebe, nego i za ljude u našoj blizini, posebice starije. Volonteri su tada imali veliku odgovornost i prema svom zdravlju, ali i zdravlju korisnika. Upravo se u takvim vremenima i krizama vidimo koliko značajan može biti doprinos društvu svakoga od nas, a nagrada volonteru još je veća - osjećaj zadovoljstva samim sobom zbog nesebično pružene pomoći osobi kojoj je ona prijeko potrebna – naglašava.

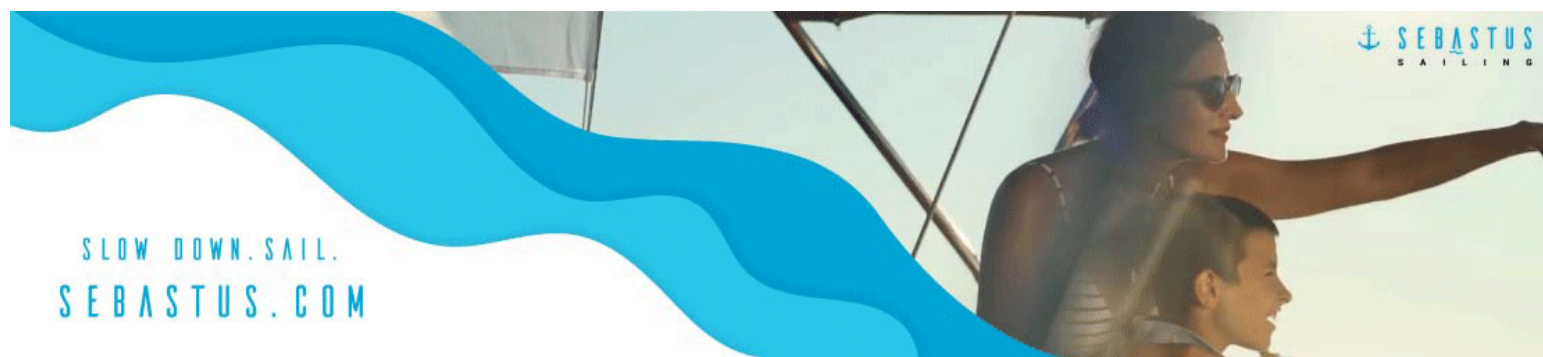
U ovo užurbano moderno vrijeme čini se da je najteže, ali i najvrijednije nekome pokloniti svoje vrijeme, to je nešto što ti se nikada ne može vratiti. I baš ta spoznaja da za 'stranca' radiš nešto što mu toliko puno znači, ispunjava me zadovoljstvom i ulijeva mi samopouzdanje, objašnjava Ana.

- Vjerujem da bi svijet postao sretnije mjesto kada bi svatko dio svojih potencijala usmjerio na društveno koristan rad, u skladu sa svojom osobnošću i svojim preferencijama, bilo da se radi o brizi za okoliš, brizi za životinje ili brizi za ljude. Uključiti se u volontersku udruhu najizravniji je način postizanja društvene korisnosti, ali vjerujem da i bez toga svatko od nas može dati svoj doprinos, jednostavno time da bude ljubazan prema drugima i radi sve one sitnice o kojima se često govori, npr. pridržavanje vrata prilikom izlaska iz prostorije, pomoć pri prelasku ceste ili ulasku u tramvaj. Uljudno ponašanje ne oduzima puno vremena, a osmijeh i zahvalnost osobe prema kojoj pokažeš ljubaznost uljepšava cijeli dan, zaključuje volonterka Ana.

* Članak je dio projekta 'Međugeneracijska povezanost i solidarnost, a objavljen je sklopu Programa ugovaranja novinarskih radova u elektroničkim publikacijama Agencije za elektroničke medije.

FOTOGALERIJA

Jeste li ovaj mjesec uplatili za Laudato TV? Znete li da naš rad ovisi gotovo isključivo od donacija dobrih ljudi? Pridružite nam se u **Klubu prijatelja!**

Još iz rubrike: **Istinito, lijepo i dobro**

**Na današnji dan
započela uhićenja...**

**Karlovački volonteri
pomažu unesrećenim...**

**Podaj nam milost da se
sve u nama pokloni Tebi**

Učitaj više...

NAZOVITE NAS

00385 (0)1 78 88 592

PIŠITE NAM

kontakt@laudato.hr

PRATITE NAS

Dobro mijenja sve.

NAVIGACIJA

Vijesti
Kalendar
Web shop
Oglašavanje
Pratite nas
Prijava
Registracija

INFORMACIJE

Impressum
O nama
Uplati
Pravila i opći uvjeti
Smjernice privatnosti

GALERIJE

Laudato Galerije

© 2020. Sva prava pridržana Laudato d.o.o.